

עלון מס' 6 | פרשת עקב | אב ה'תשפ"ב

נישות החסידות

פניני חיזוק לנשים
עפ"י רבינו נחמן מברסלב זיע"א ותלמידיו
כפי שלמדנו עט"ר מוהרא"ש זיע"א

זמני השבת: הדלקת נרות (קד 40) 18:38 | שקיעה 19:18 | צאת שבת ר"ת 20:32

פינת יקרת

גב' צ. בוטנשוויילי

פניני הפרשה

הרב אברהם נאור שליט"א

פרשת עקב

א. בפרשת עקב, משה רבינו ממשיך להוכיח את עם ישראל ברחמנות גדולה מאוד, מזכיר להם איך חטאו בעגל ואיך בכל זאת הקב"ה ריחם עליהם ומחל להם בזכות תפילתו של משה רבינו, וכן לאורך הפרשה חוזר משה רבינו ואומר לעם ישראל כמה פעמים, שהבחירה בידיהם לבחור בטוב או ח"ו להיפך.

ב. בפרשתנו אומר משה לעם ישראל, כי את פסולי העבודה זרה אפילו אם עשויים מכסף וזהב, אסור לחמוד ולקחת, אלא עלינו לשורפם באש ולהשמידם, ומסיים באזהרה, "ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמוהו, שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא".

ג. אזהרה זאת באה לומר לנו כמה צריך להתרחק מהרע בתכלית הריחוק, ולתעב אותו בתכלית התיעוב, כי אם ח"ו רק מתקרבים קצת, כבר עלולים להגרר אחרי הטומאה.

ד. רביז"ל סיפר לבתו אדל, סיפור שארע בעיר אוסטרחה עם הצדיק רבי שמואל אליעזר הלוי איידל'ס המכונה המהרש"א: שם בעיר היה בית ע"ז שעמד בדרך היחידה המובילה לבית הקברות היהודי, והיתה בו טומאה חזקה מאוד ובכל לוויה כשהיו היהודים מוכרחים לעבור דרך שם, מיד היו הכמרים מצלצלים בפעמונים כדרכם, וכל אלו שהלכו שם המירו דתם ר"ל.

לפני פטירתו ביקש המהרש"א שבהלווייתו יניחו על מיטתו את הספר שחיבר פירוש על הש"ס ויעברו דרך אותו מקום, וכך היה שהתאספו כל העיר ללוות את הגאון הגדול, ומיד כשעברו שם החלו הכמרים לצלצל בפעמונים, ונושאי המיטה הורידו את מיטתו ועצרו, לפתע קם המהרש"א והתיישב על המיטה ופתח את הספר והחל לדפדף בו, וכל דף שעבר החל בית הטומאה לשקוע באדמה יחד עם כל מי שבתוכו, עד ששקע לגמרי, ואז שכב המהרש"א חזרה והמשיכו בלוויה, ועד היום יש שם סימן מאותה הבלעיה.

ה. אמנם בימינו בטלו חכמים את תאוות העבודה זרה שהיתה חזקה מאוד בימים עברו, אולם יש תאוות אחרות שמחליפות אותה, בפרט מה שמביא רביז"ל מזהור הקדוש שעיקר היצר הרע היום הוא על תאוות ניאוף, וכן מוהרא"ש אומר תמיד, שכמו שבזמננו היו אנשים שנושאו פסלים בכיסים ונישקו אותם כך היום האינטרנט וכל מכשירי הטמאים מחליפים אותם ומכשילים את בני אדם.

ו. ולכן עלינו להזהר ולהתרחק מאוד - שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו, ולא תביא תועבה אל ביתך, כי בתים רבים נשברו ונהרסו בגלל דברים אלו, בפרט יש להיזהר על ילדים ובני הנוער, שלא יהיה להם גישה

למכשירים טמאים ושאר מרעין בישין, כי אם לא שומרים עליהם מכל משמר יכולים ח"ו לאבד אותם.

ז. כמו כן הזהיר אותנו תמיד כ"ק מוהרא"ש להיזהר ולהתרחק מכל דבר שרחוק מכל זיקה של יהדות, **למשל לא לשמוע שירים שאינם לרוח התורה, כידוע כמה שהזהיר מוהרא"ש על דבר זה, וכן לא ללכת להופעות ואירועים שאינם מתאימים ליהודים שומרי תורה ומצוות.**

וצריך מאוד לשמור ולהתחזק בזה, כי בוודאי רצון כולנו להתחזק תמיד בתורה ויראת שמים, אך היצר הרע גדול מאוד ויודע איך להיכנס מכל מיני חורים וסדקים, לכן עלינו להתחזק ולהקפיד על קדושת המחנה שלא לתת לטומאה להיכנס בינינו, וכך נזכה לשמח מאוד את הקב"ה.

ח. מעשה בעשיר אחד אך קמצן גדול, שהיה מענג את עצמו בכל מיני תענוגים אך לא הכניס עניים לביתו, והנה קרה שהתקלקלו הדגים שהוכנו לסעודת שבת והבית כולו

התמלא ריח רע, קרא העשיר למשרתיו ואמר להם שבכדי לא לעבור על 'בל תשחית' שאיסורו חמור מאוד, מוכן הוא לעבור באופן חד פעמי על מידת הקמצנות שבו ולתת את הדגים במתנה לאחד העניים שבעיר, מיהרו המשרתים ונתנו לעני שמרוב רעב לא התייחס לסירחון הדגים ואכלם כך, כעבור שעות אחדות "חטף" העני קלקול קיבה רציני והובהל לבית חולים, כאשר שמע זאת העשיר מיהר לבקרו ולראות בשלומו של 'ידידו', כעבור כמה ימים מת העני ממחלתו, ויצא העשיר ללוותו בדרכו האחרונה, ואף הגיע לבית האבלים לנחם אותם על מות אביהם, כשחזר לביתו התפאר העשיר במעשיו ואמר לבני ביתו, תראו כמה צדקתי בכך שלא השלכנו את הדגים לאשפה, כי על ידם זכיתי לקיים ארבע מצוות, צדקה והכנסת אורחים, ביקור חולים, הלווית המת וניחום אבלים,

ט. ממש כך נדמה היצר הרע שנותן לנו עצות נפלאות, "רק כדי לשמח את הילדים", או "רק כדי להיות קצת כמה חברות", "רק לשמוע שיר יפה", ושאר הצעות יפות שיש באמתחתו, אשר באמת הם מפילים את האדם בשאלו תחיתות.

י. רביז"ל אומר שבתנועה קטנה שאדם עושה למען הקדושה, הוא מתקדם למעלה בשמים מרחקים ענקיים של אלפי קילומטרים, וה"ר שנזכה תמיד רק לעשות רצון אבינו שבשמים.

בזכות האחדות שיהיה בין נשות אנשי שלומינו, ואשה תעזור לרעותה, וכן לקרב גם את נשות המקום אליו יתברך, נוכח לגאולה שלימה, אשר תתחיל כאן מגילת התחנות.

ח"י שנים עברו מתשס"ד היתה זו "עקב" - הפרשה מוהרא"ש העביר אז מסר מיוחד ועדיין חיה זו הדרשה. באותו לילה בשמיים הצדיק גילה לנו היו "דברים שאי אפשר לספר רק שמחכה עלינו משהו נפלא". "בימים הבאים תתוודעו יבוא היום ויתגלה כדאי לרשום" ותתחזקו ובעיניכם דבר לא יפלא. בכל שנה מחדש נזכרים אנו בדבריו שהעביר לנו התלמידים מעט ממה שחזו עינינו. רצה שנתחזק ונזכור כולם "איזה שמחה מחכה לעולם" שבדרכו נאחז ונמשיך לצעוד אף שראה ש"היה קשה מאוד אבל היה יפה מאד מאד!"

מכתב מחזק

בעזה"י יום א' לסדר עקב כ"א אב ה'תשע"ד

שלום רב אל ... תחי'

עליו ביקורת וכו', אלא לשמח אותו וכו', ואז תראי שבעלך יתהפך לך לגמרי לטובה. אשרי האישה שיש לך את השכל הזה איך להפוך את בעלה אל דעתה. נא ונא הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא שזה המתנה שקיבלנו מרביז"ל, ואנחנו צריכים להחזיק את המתנה הזו מאד מאד. יעזור הקדוש ברוך הוא שתצייתי אותי ותראי איך שכל החיים שלך ישתנו לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וככל שתחירי בעצמך את המחשבה הזו תראי ניסים ונפלאות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא. נא ונא תשתדלי להיות וותרנית כי הוותרן הוא המנצח תמיד, ותשמרי מאד שיהיה שלום בינך לבין חברותיך, כי אין דבר כל כך חשוב אצלו יתברך כמו השלום והאהבה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (עוקצין פרק ג') לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי המחזיק ברכה אלא השלום, ורביז"ל אמר (ספר המידות אות שלום סימן י"ב) כשאין שלום התפילות אינם מתקבלים, ולכן מוכרחים לעשות שלום אחת עם השניה, ורואים בחוש שכל אישה מתאוה שתוליד בנים זכרים ואמר רביז"ל (ספר המידות אות שלום סימן י"ד) כשאין שלום אין הנשים יולדות זכרים, ולכן תשתדלי מאד שיהיה שלום ואהבה בינך לבין חברותיך, והעולה על הכל תהיי בשלום עם בעלך, תדוני אותו לכף זכות, אל תצאי נגדו וכו', ודעי לך שאישה יש לה כוחות הנפש בלתי רגילים, כי אם יש לך דעת ושכל את יכולה להפוך את בעלך לגמרי אל דעתך, כי אישה יש לה כוחות בלתי מוגבלים, היא רק צריכה שכל לדעת איך לדבר עם בעלה, לא לעשות

בריא לי לדעת

גב' מ. ונשנבים

תזונה:

מוצרי המזון הגרועים ביותר לארוחת הבוקר:

אם מבקשים להתחיל את היום בצורה טובה ובריאה במונחים של מה אוכלים, ישנם כמה מוצרי מזון שצריך לוותר עליהם בכל מחיר. החל ממוצרי מזון שומניים, בשרים מעובדים הגורמים לעומס יתר על מערכת העיכול, ועד לדגני בוקר מזוקקים, פנקייקים, או מזונות שנמצאים גבוה במדד הגליקמי, העלולים לגרום לרעב פתאומי, אלו מזונות שעדיף להימנע מהם.

מוצרי מזון שכדאי להימנע מהם בארוחת הבוקר:

מזונות עתירי סוכר.

מוצרים בעלי מדד גליקמי גבוה ופחמימות פשוטות. מזונות שומניים. בשרים מעובדים. וופלים מדגנים מזוקקים ופנקייקים. ארוחת בוקר קרה לא מבושלת.

הם עמוסים גם בסוכרים. כפי שנמצא בדיווח מסויים, חלק מדגני ארוחת הבוקר, מכילים הרבה יותר סוכר מאשר במנה אחת (כוס דגנים), מאחר והיא מכילה 3 עוגיות שוקולד צ'יפס - משהו שבקושי אפשר לשקול כדבר אידיאלי לארוחת בוקר. במקום זה, כדאי להכין דייסה טריה תוצרת בית חמה או קרה, המורכבת משיבולת שועל, אם אין זמן להכין ארוחת בוקר טרייה ורוצים לאכול משהו מהיר בבוקר, אפשר גם להשרות זרעי צ'יה בחלב שקדים, חלב קוקוס, או חלב רגיל במהלך הלילה ופשוט לשים מעל זה כמה אגוזים, או פרי טרי, להכנת ארוחת בוקר בריאה.

ארוחת בוקר קרה ולא מבושלת

ארוחות הבוקר אמורות לחמם את הגוף ולהתעכל בקלות, כדי "לתדלק" את הגוף, וליצור אנרגיה ממושכת לשאר היום. אך דגנים קרים, חלב קר, או מאפה שהוכן מראש, אינם הבחירה הטובה ביותר. דייסה חמה וטרייה שבושלה, או פירות שחוממו בצורה קלה ברטוב, או בליפתן, אמורים להיות בחירה יותר טובה.

איזה מוצרי מזון אמורים לאכול?

מזונות עתירי סיבים כגון לחם מדגנים מלאים, או דייסת שיבולת שועל, מסייעים לעיכול, מזון עתיר חלבון, לצרוך פירות וירקות טריים, כדי להתחיל בהם את היום הם רק חלק מהמאכלים שכדאי לקחת בחשבון.

בנוסף, יש לשתות מים - ואפילו מחומם קלות, אם אפשר, מאחר ויש להם יתרון נוסף בהאצת העיכול, ולהקל על העיכול, כמו גם זה עוזר לכליות לפעול לשיטפת הרעלים מהגוף, הם בעלי ערך גליקמי נמוך במדד המזונות והם גבוהים בתכולת החלבון, מה שיכול לעזור לשפר את הבריאות הכוללת, ויש להם יתרון לטווח הארוך, כדי לפצות על הפרעות במטבוליזם ובבעיות בכבד.

ארוחת הבוקר היא ארוחה מאד חשובה, שבדרך כלל ממהרים להכינה מכל הבא ליד. עם זאת, התחלה נכונה וטובה של היום יכולה לעזור לגוף, וזאת באמצעות חומרים מזינים שעוזרים לחזק את הגוף, לפתוח את המטבוליזם ולשמור על תחושת סיפוק, כדי להימנע מלהתחיל לאכול ללא הפסק באמצע הבוקר.

זוהי הסיבה שחשוב לבחור ארוחה חכמה כשמדובר בארוחת הבוקר - וזה מתחיל בהימנעות ממזונות רעים לצריכה בשעות הבוקר.

דגנים ארוזים היא אופציה שאפשר ליפול בה בפח לרבים מאיתנו, כשאין זמן להכין משהו טרי לפני שרצים לעבודה או שניגשים למטלות היומיומיות. לרוע המזל,

פניני מוהר"ן

בפעם אחת. לפעמים הוא מושך לשמאל לבחינת דין שזה קליפת עשוי - שפרק עול לגמרי, שאומר 'ה' לא שומע אותך", או שמכניס בכלל מחשבות כפירה ח"ו.

כנגד זה אנחנו צריכות להתחזק בבחינת יעקב, שהשתמש בחרב התפילה כנגד כל אויביו ושונאיו, להתגבר ולהתחזק להאמין האמונה פשוטה שהוא מחכה ומצפה שנבוא ונתפלל לפניו עוד פעם ועוד פעם כמו שאמרו חכמים "קווה אל ה', חזק ויאמץ לבך וקווה אל ה'", תתפללי תתחזקי ותתפללי שוב ושוב.

רביה"ק מוסיף סגולה גדולה לזה, והיא לתת צדקה,

כי כשאת נותנת צדקה את הרי מחסרת מהכסף שברשותך ונותנת לעני, שזה היפך ההגיון והטבע לשמור לעצמי את מה ששלי, וזה נקרא לעשות משפט, אני דנה את עצמי לדין לחסר ממוני, ודנה את העני לחסד לקבל ממון, וברגע

עושים משפט עם עצמינו יש לנו כח לברר את המשפט עם התפילה שלנו, להבין מה מושך לימין מה מושך לשמאל והיכן האמצע הנוחץ כל כך.

לכן מסיים רביה"ק, נפסק בשו"ע שצריך לתת צדקה קודם התפילה, כדי שזכות הצדקה תסייע לנו להתפלל כראוי לה' יתברך.

אם נזכה להשתמש בכח התפילה האדיר והחזק, נראה איך החיים שלנו משתנים לגמרי לטובה.

(עפ"י לקו"מ ח"א תורה ב' ושפת הנחל)

פנינה במעבח

גב' ר. חוסן

היי נשים יקרות ואהובות: בטח כולכן מכירות את הרגעים האלה בימי שישי כשכבר אין כל כך כוחות לעבוד ונשאר להכין עוגה...ואז ההתלבטות לא מאחרת להגיע. איזה עוגה להכין?! אז הנה עבורכם מתכון קל ביותר ומוצלח ממש:

עוגה כושית בחושה:

- 1 כוס קמח
 - 1 כוס סוכר
 - 1 כוס קקאו שוקו
 - 1 אב' אפיה
 - 4-5 ביצים
 - 1 כוס מים
 - חצי כוס שמן
- מומלץ לשים קודם את היבשים ואחר כך את הנוזלים, לערבב היטב ולצקת ל 2 תבניות אינגליש, ולאפות בחום של 160-170 מעלות למשך בערך 40 דקות, כמובן כדאי לבדוק מדי פעם עם קיסם אם העוגה מוכנה או לא.
- ממליצה למי שאוהבת, לקצוץ קצת אגוזי מלך, או בתערובת, או מעל.
- אם רוצים ציפוי שוקולד נחמד, אפשר לחמם עם מעט מים 2 טבליות שוקולד מריר, ולשפוך על העוגה כשהיא מוכנה, ומי שרוצה אז אפשר לפזר מעל קוקוס.
- בהצלחה ושבת שלום ומבורך

שעת בין הערבים, הילדים שיחקו להם בשובבות במתקנים שבגינה, לאה ושושנה ישבו ושוחחו ביניהן. "ראית את העלון היפה - נשות החסידות" שאלה שושנה את לאה, "כן בטח", השיבה לאה, "אמרתי לבעלי, אתה חייב, חייב, להביא אותו מבית הכנסת בליל שבת".

"תשמעי" המשיכה שושנה, "ברגע שאני מקבלת אותו אני יושבת וקוראת את כולו מהתחלה ועד הסוף, כל כך מחזק, וגם מעניין, אני ממש מרגישה חסידת ברסלב אחרי שאני קוראת אותו".

"שבוע שעבר כתבו שם בפנינת מוהר"ן על כח התפילה ושה הנשק הכי חזק בעולם, ואני... או הו... את יודעת כמה אני צריכה ישועות, אז החלטתי לקיים את זה, יצאתי לשדה להתבודד ולהתפלל לה', אבל אל תשאלי, עד שהתארגנתי, התלבשתי, הסתדרתי, יצאתי מהבית והגעתי לשם, כבר לא ממש היה לי חשק להתבודד, אמרתי לעצמי, אני אומרת כמה מילים וחוזרת ה' כבר יקשיב גם לזה.

"רגע אחרי זה - חשבתי לעצמי, למה שה' בכלל יקשיב לי, מה אני שווה בכלל, אקיצר חזרתי הביתה וזהו".

רביה"ק מסביר: שמי שזוכה לחרב התפילה צריכה לדעת איך להשתמש בה ולקלוע אל המטרה, ולא לנטות לימין או לשמאל, כי היצר הרע מושך וסוחב אותנו, ממש בחבלי העבותות, או לימין או לשמאל.

לפעמים מושך לימין שזה קליפת ישמעאל שהוא מלא חסד - שנקרא כך על שם "כי שמע ה' אל ענייך", "הרי ה' כבר שמע אותך את לא צריכה להתפלל עוד", "כבר התפללת על זה פעם, די מספיק, ה' הוא רב חסד ושומע

שלום באהלך

אחת מאנ"ש

שמגיעים לאי נעימות (כי דעות שונות זה מצויין, אבל למה לריב בגלל זה???)

בוודאי שגם לנו יש חלק בזה, כי אם היינו מראות סבר פנים יפות יותר, אם ניתן חיוך, אם נרעיף אהבה זה בדיוק, אבל בדיוק מה שנקבל בחזרה. אז אם אשה מרגישה שקשה לה בשלום הבית, בעלה ממש מעצבן אותה, באותו רגע תקבל על עצמה להשתדל יותר, **(ולא, לא שהבעל הוא צדיק תמים היה בדורותיו, אבל אנחנו דואגות נכשיו לנו הנשים)**, לתת תשומת לב לבעל, לתת חיוך, אולי אפילו מילה טובה, אף אחד לא יכול לריב עם מי שמחייכת אליו ואומרת לו ואומרת לו כמה היא אוהבת אותו.

פעמים רבות אנחנו שואלות את עצמנו, מה באמת אנחנו אמורות לעשות?, האם לנו הנשים יש מה לתרום לשלום הבית?, האם רק הבעל אשם כשיש בעיות או שגם האשה צריכה לתרום מחלקה? מוהר"א"ש אומר ששה דבר פשוט מאוד, שלמה המלך החכם מכל אדם ובוודאי יותר מאיתנו, אמר: "כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם", כלומר איך שאנחנו מתנהגות כך מתנהגים אלינו, אותו פרצוף שנעשה למראה (או למים), זה הפרצוף שהמראה תחזיר אלינו.

אם יש מריבות בבית, או אפילו סתם אי הבנות וחילוקי דעות

מאד מאד אבקש אותך שבעת הדלקת הנרות תתפללי הרבה עליך ועל בעלך ועל הילדים כי אז הוא עת רצון גדול בשמים לאשה וכל המרבה אז בתפלה נשמעה ונתקבל בשמים

שיחת תברות

גב' ש. לוי

קופצים עליו מהר וצועקים "זה קו אחרון בואו מהר!" המוני משפחות רצים/ות לעבר האוטובוס ונידחקים פנימה.

כעבור רבע שעה בערך האבא שלנו חוזר בריצה מתנשף, "כניראה היה פיגוע קרוב לחניון שלנו, אין יוצא ואין נכנס חייבים לחזור לכותל!" נכנסים בהסטריה לרחבת הכותל, מקבלים דיווח, מחבל ירה לעבר אותו אוטובוס עמוס משפחות בדיוק בחניון בו חנו את הרכב.

תוך שניה המציאות מתהפכת, מחכים שעות בקור שיפתחו הדרכים, הבנות בוכות רועדות מפחד, הזקנה הירושלמית רועדת בעיקר מקור ומנסה להרגיע! שוטרים מעדכנים שאפשר להתקדם רגלי

לכיוון הרכב, כולם מתחילים לצעוד בעליות הקשות לעבר החניון בהסטריה, הזקנה לא בכוסר אין לה אויר, מחזיקים ידיים וצועדים יחד בחושך, ריח רזמרין ירושלמי חזק באוויר, אורות אדומים כחולים של ניידות, עשרות מסוקים מחרישי אוזניים חגים נמוך בשמיים, ופחד איום מרחף מעל העיר, שיש כאן מחבל טמא מטומא מסתובב חופשי עם נשק. קפואים ובלי חמצן מגיעים בדרך נס לאוטו, מניעים ובורחים משם כמה שיותר מהר!

עוד תזכורת מאבא, משחזרת בבוקר את כל החוויה הזו, ומבינה כמה אני עסוקה כמה שאין, מתפללת על זיווגים על פרנסה על בריאות על שלום בית על כמה אני לא שמחה, על כמה צרות ובעיות מבית ומבחוץ וכו... ופעם אחת לא אומרת תודה. פשוט תודה. מוהרא"ש אמר לנו לשים מדבקה על המראה,

"הקב"ה תודה רבה לך שאני בריאה ושלמה!" כמה באמת אנחנו מודות??? עם יד על הלב תגידי לעצמך את האמת! כמה פעמים ביום אתן אומרות תודה לאבא? תודה על המציאות שלנו ככה כמו שהיא!

למקרה שגם אתן שוכחות כמו הזקנה הירושלמית שלנו, אז זו ההזדמנות לזכור ולהזכיר אחת לשנייה, הכרת הטוב! על מה שכן יש! על הבריאות! על עצם הרצון להיות טובות והכי הרבה תודה על צדיק אמת שמוליך אותנו בדרך חדשה כל רגע ורגע! תודה על ההבנה שכלום לא מובן מאליי! על כל נשימה ונשימה, תודה. תודה שאני חלק מכן. תודה עליכן ועל נאמנות לדרך. תודה גם על הקושי של תודה תודה תודה.

אוהבת אתכן. מאחלת לי ולכן (כמו תפילת הבחור בקבר דוד), שיהיו לנו את כל הישועות בזכות מוהרא"ש הקדוש! נפגש בבית המקדש בקרוב ממש. שלכן, שולמית לוי.

את הארנק עם הכסף! חודש אחרי כן שוב אותו סיפור, לוקחת את המזמונים ושוב נשדדת לאור יום. פה הנערה שלנו, מתחילה לחשוב. ומחליטה! היא מפסיקה לעבוד בשבת! מפה לשם המעביד שלה מחליט לפטר אותה והיא מוותרת על העבודה הזו בשמחה, אחרי השבת הראשונה שהיא בבית מובטלת, היא מקבלת טלפון מחברות לעבודה- היה עכשיו פיגוע באותו בית קפה שבו נהגה לאבטח כל סוף שבוע. המאבטח נהרג במקום.

פה הבחורה שלנו כבר היתה עם הרהורי תשובה ואפילו היא הקצת... הבינה שיש כאן מישהו ששומר עליה, מישהו ששולח תזכורות שוב ושוב אבל אין מענה מהמנוי המבוקש והקצת סתום זהה! ואז היא מתחילה לחזור בתשובה, צעד קדימה שניים אחורה. תהליך ארוך. אבל שווה. אותה בחורה התחנתה!!! (כן כן, אין יאוש בעולם כללי!)

ודרך בעלה היא מכירה את צדיק האמת, ולאט לאט הם התחילו ללכת בדרך, עברו לגור ביבנאל עיר ברסלב בגליל ושם בחרו לגדל את ילדיהם. בחממה של אמונה... בסופ"ש האחרון (הבחורה הזקנה שלנו ובעלה) החליטו ללכת לשבות בירושלים אצל המשפחה. יצאה השבת והם נסעו לשריד בית מקדשנו, בכל זאת עד שמגיעים לעיר הקודש לא ללכת לכותל?!? הם מטיילים ברובע, המקום הומה אנשים, אווירה מהממת, מוזיקה שמחה וריקודים לכבוד דוד המלך, הם מגיעים סמוך לציון קבר דוד לעמדה של הדלקת נרות ופתאום שומעים בחור צעיר שנראה כמו "נוער גבעות" (פריק רציני) צועק בשימחה "ושיהיה לי את כל הישועות בזכות מוהרא"ש הקדוש אבאאאא"

כל המשפחה היבניאלית שלנו שמחו לשמוע זאת ומיד ענו יחד אמן! מגיעים לכותל, מתפללים והקור העז מנצח בסוף, הבנות כבר רוצות ללכת (בכל זאת אכלו גלידות, פרוזן יוגורט, וופל בלגי מושחת קצפות סוכריות קרמל מלוח, שוקולדים וכו... די כמה אפשר להתפלל? מיצינו) מתקשרים לאבא ואומרים לו די רוצים ללכת, האבא הזה מרגיש שהוא לא יכול להגיד תהלים, הלב שלו כבד, והוא מחליט להגיד תיקון חצות ולבכות על הגלות. אישתו הזקנה, כאמור כבר לא נערה ירושלמית, קפא לה המוח מהקור, וגם הסבלנות לא מצליחה להתפלל, תחושה מוזרה וקשה, בקיצור נמאס לה! זהו! הולכים לחניון עכשיו! בעלה נכנע ללחץ ומחליט ללכת לבד להביא את הרכב מהחניון, אשתו והילדים מחכים מחוץ לרחבת הכותל, בנתיים מגיע אוטובוס והאנשים

שלום! אחיותי, משתפת איתכן חוויה, שתזכיר לנו שלפעמים אנחנו שקועות כל כך בשיגרת היום יום שלנו, עסוקות במה אין לנו, בכמה אנחנו חסרות, עסוקות בכמה אנחנו לא! לא טובות לא מוצלחות, לא מחנכות, לא צדיקות, לא מאמינות, לא שמחות... ולרוב אנחנו שוכחות להתעסק בכמה אנחנו כן! ולפעמים הקב"ה בכבודו ובעצמו דואג להזכיר לנו... ותאמינו לי, זה לא תמיד כייף לקבל מימנו תזכורת.

מסופר על נערה ירושלמית אחת, שגדלה בבית "מעט" רחוק מתורה ומצוות. והנערה הזו לא היתה תלמידה להיט בביה"ס, איחורים וחיסורים היו לה כאויר לנשימה. בוקר אחד היא שוב פספה את האוטובוס שלה כהרגלה בקודש. (ירושלים עיר גדולה כידוע, ובני נוער נוסעים באוטובוסים לביה"ס התיכוניים), **בעודה ממתנה בתחנה הסמוכה לביתה לקו השני, הוריה רצים אליה מודאגים ומודיעים לה שרכגה היה פיגוע רב נפגעים בדיוק בקו אותו היא "פספה", עצוב מאוד, הרבה חברה שהכירה נפצעו ואף נהרגו באותו פיגוע.** אבל השגרה של ירושלים

בשנות ה-90 היתה שיגרת פיגועים קבועה מה שגרם לכהות חושים קלה ומהר מאוד הנערה הזו התרגלה למציאות (והקב"ה ממשיך לשלוח תזכורות). הנערה שלנו גדלה מעט, ויום אחד נסעה למרכז העיר ועמדה בתור לכספומט, כשראתה שזה מקולקל התקדמה לאחד אחר ברחוב רחוק יותר, ואז שמעה "בום" אבל זה לא בום רגיל. זה הבום הכי גוראי שיש. אחריו יש שתיקה צורמת עיר שלמה דוממת עוצרת מלכת, ומיד אח"כ נשמעות סירנות של אמבולנסים ומשטרה... עוד פיגוע. עוד תזכורת שוב היא "במקרה היתה שם" ושוב נצלה... כשנה אחרי כן שוב פיגוע באוטובוס "שפספה" ושוב נצלה ושוב, המשיכה בשגרתה. הבחורה שלנו השתחררה מהשרות והתחילה לעבוד בחברת אבטחה, המשמרות הכי "שוות" עם הכי הרבה כסף הן כמובן משמרות של שבת קודש. בסוף חודש הלכה לקבל את המשכורת המכובדת שלה, וכל הבונוס על עבודה בשבת קיבלה מזומן. סכום של כ-2000 ש"ח, מזומן. הבחורה המאושרת שלנו הולכת לשופינג ומגלה שהתיק שלה קרוע, ובעצם גנבו לה

פינת השמחה

פעם אחת לפני הרבה הרבה שנים, היתה אשה אחת, שלא היו לה טענות... **אבל זה היה רק פעם אחת, עם אשה אחת ולפני הרבה הרבה שנים...**

חברות יקרות, העלון הזה בנוי כולו על שותפות ואחדות. כ"ק מוהראש ביקש מאיתנו שכל אחת תחזק את השניה. כאן יש לנו את המקום לעשות זאת! אני ממש אשמח שכל אחת תקח נקודה שהיא מתחברת אליה לכתוב ממנה טוב לכולנו בדרך רבינו הקדוש ומוהראש זיע"א ונפרסם זאת בעלון. כולנו יכולות ומסוגלות! **מחכה לשמוע מכן**

! נאור. 054-6413619 | Amnaor@gmail.com

עיצוב ועימוד: כנפי דמיון - 054-8527622

העלון מוקדש לרפואתן השלמה של חברותינו - רונית בת לאה - תרצה בת הדסה - איטל חייה בת ביאה